

17. Forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet. (Fiskeriminister *Risgaard Knudsen*). [A. sp. 985].

Skriftlig fremsættelse 27/10 (F. sp. 724).

Ved lovforslaget blev det maksimale omfang af fiskeribankens *lånetilsagn* for tiden indtil 31. marts 1968 foreslået fastsat til 50 mill. kr., ligesom det blev foreslået, at *grænsen* for bankens lånetilsagn (bortset fra lån af grundfondens midler) for de følgende finansår skulle fastsættes på de *årlige finanslove*. Lovforslaget indeholdt endvidere bestemmelse om, at renter og *bidrag til reserve- og administrationsfond* skulle fastsættes af fiskeriministeren efter indstilling fra bankens bestyrelse og efter forhandling med finansministeren. Endelig blev det ved lovforslaget foreslået at lovfæste den praksis, der har eksisteret siden bankens oprettelse, hvorefter *forretningsførelsen* varetages af *direktøren for Danmarks Hypotekbank*.

Ifølge den gældende lov er bankens udlånsmaksimum 160 mill. kr. (150 mill. kr. i kasseobligationer og grundfonden på 10 mill. kr.). Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at dette maksimum allerede i sidste halvdel af 1965 havde vist sig at være utilstrækkeligt i forhold til lånebehovet, hvorfor bankens bestyrelse måtte indføre kreditrationering.

Ifølge den gældende lovs § 7 bevilges de til bankens administration medgående beløb på de årlige finanslove, men i bemærkningerne til lovforslaget blev det udtalt, at pålæggelse af administrationsbidrag i forbindelse med ydelse af nye lån måtte anses for at være en rimelig foranstaltning, således at administrationsudgifterne efterhånden ville blive fuldt dækket af låntagerne.

Af fiskeriministerens *fremsettelse* fremgår bl. a., at udviklingen går i retning af større fiskerfartøjer med deraf følgende større finansieringsbehov. Som følge af denne udvikling har personer uden for de aktive fiskeres kreds i stigende grad anskaffet sig fiskerfartøjer enten alene eller i kompagniskab med aktive fiskere. Under den gældende lov har man under hensyn til forhandlingerne i folketinget i 1959 anset sig for bundet til kun at give lån til aktive fiskere. Under henvisning til visse vanskeligheder med råvaretilførslerne til fiskeindustrien fandt fiskeriministeren dog, at der sikkert også bør åbnes en vis mulighed for andre grupper af interesserede for at opnå lån, når der i øvrigt er tale om lånsøgere, der må antages at ville øve en aktiv indsats i fiskeriet på lidt længere sigt.

Lovforslaget nåede ikke at komme til 1. behandling, inden udskrivning af folketingsvalg fandt sted.